

ПЛЪВЕНСКИ ГЛАСЪ

СЕДМИЧЕНЪ ПОЛИТИКО-ЛИТЕРАТУРЕНЪ ВЪСТНИКЪ.

Редакторъ: Г. М. Георгиевъ.

В. „Плъвенски Гласъ“ ще излиза всѣка Недѣля. Абонаментъ за година 8 лева, за половина 4 лева. За въ странство 10 лева. Правителствени и частни обявления на всѣка дума по 3 ст. за едно обнародване. На първа страница на дума по 10 ст. Пари за публикуване обявления и други се прѣдаватъ въ Печатницата на Бр. Ст. Бояджиеви, а абонаменти въ редакцията. Писма, дописки, книги, вѣстници и пр. се испращатъ до администрацията на вѣстника въ г. Плъвенъ. Писма и дописки неосвободени не се приематъ. Ръкописи се връщатъ, ако бждатъ платени. Обявленията на г. Приставитъ по 2 ст. на дума. Абонамента се плаща на Администратора ни П. Дуневъ. — Единъ брой 20 ст.

Д-ръ Т. Живковъ тази година на 21-й того, имения си день, нѣма възможность да приема посѣщения.

Капитанъ Т. Габаровъ, не ще приема посѣщения на имения си день 21-ий г.

За въ бждще ще даваме гласность за всички, както прѣводни, тъй и оригинални литературни произведения, които се появяхтъ на езика ни. Извѣстията, безплатно ще слѣдватъ въ 3 броя подъ рубриката „Нови книги и списания“. Умоляватъ се всички автори, прѣводачи и издатели, да испращатъ по 1-2 екземпляра отъ изданията, прѣводитъ и съчиненията си.

Мария Петрова
и
Йорданъ Хр. Хамбаровъ
ВЪНЧАНИ:
София, 11 й Февруарий 1898 год

ОБЯВЛЕНИЕ

На основание даденото ми пълномощие и съгласно условие съ жителката на г. Плъвенъ, Х. Айше Садика Х. Юмеръ Бенова, обявявамъ на жителитъ отъ г. Плъвенъ и околнота, въобще на желающитъ, че продавамъ, бранещето, наричаемо „**Комударъ**“ въ околността на г. Плъвенъ около 4—5 хиляди декара. Желающитъ купувачи, дружества или общини могатъ да се отнесхтъ до менъ, подписаний за споразумение.

14 Февр. 1898 г. **Ив. Ив. Доковъ**
(адвокатъ)

Плъвенъ, 15 Февруарий 1898 год.

Послѣднитъ успѣхи на България въ Македония възбуди хъ злѣчта на Сърби и Гърци срѣщу българитъ. Слѣдъ като протеститъ, които респективнитъ правителства на Сърбия и Гърция дадохъ на султана останхъ безъ послѣдствие, злобата на послѣднитъ минхъ всѣка граница на приличие. Въ това отношение особено се отлѣчихъ правителственитъ органи на днешния кабинетъ въ Сърбия. Ний не разбираме каква цѣль гони правителството на Владана Георгиевича съ тази атака. България всѣкога е давала най-голѣми доказателства за своето миролюбие. Интереситъ на нашето отечество всѣкога сж изисквали да живѣемъ въ добри и приятелски отношения съ нашитъ съсѣди. България има нужда отъ миръ, за да може да се развива и прогресира. Отъ сжщитъ миръ има нужда и Сърбия. Положението на послѣдната не е отъ розовитъ. Нейнитъ финансий сж въ такова плачевно положение, поминѣхтъ на населението тъй осекденъ, положението на служащитъ тъй мизерно, шото заслужа отъ наша страна не завистъ, а справѣдливо съжаление; врѣхъ това и партизанскитъ страсти така разюздани, правата на данъкоплатцитъ типкани и отношенията съ населението така натегнати, шото мислимъ, че не ще е далечъ денътъ, когато ще бждемъ свидѣтели на едно отъ най-нежелателнитъ приключения — войска и народъ да се биждъ и убиватъ по улицитъ. Сръбското правителство вмѣсто да види опасността, която угрожава кралевството и Династията, и да се погрижи за умиротворението на духоветъ, да удовлетвори справѣдливитъ искания на народа, като му възвърне суспендираната конституция, прибѣгва да раздухва умразата между сърби и българи и

да прѣдизвиква послѣднитъ. Неуспоримо е, че единитъ и другитъ — българи и сърби — иматъ нужда отъ вхтрѣшенъ миръ, за да се развиватъ и унапрѣдватъ, като взаимно се подпомагатъ въ всичко. Нито България, нито Сърбия сж напрѣднали шо-годъ въ промишлено и търговско отношение, а тукъ е и най-голѣмата опасность, защото Австрия всѣка година истегля милионитъ, които можехъ да послужатъ за процѣтвяването на една добра промишленность въ балканитъ, токохъ повече, че артикулитъ за тази промишленность сж плодъ на сжщата земя. Съ нашитъ произведения, които Австрия купува по нипожни цѣни, тя изсмукува нашитъ богатства и ний, при нѣманието на своя индустрия, сме принудени, волею и неволею, да прибѣгваме и купуваме нейната. Отъ нашия трудъ се ползуваме не ний, а Австрийцитъ. Ето защо ний намираме, че поведението на сръбската официозна журналистика, на самото Министерство, а така сжщо и угрозитъ на кралъ Милана, за осекдителни. Ний не сме завиждали и никога нѣма да завиждаме на Сърбия въ нейнитъ стремления да обедини всички сърби въ едно, нъ нека тя търси тѣзи сърби не въ Македония, гдѣто населението е чисто българско, а на сѣверъ и западъ отъ своитъ граници. Ний ще бждемъ първата държава, която ще поддржи сръбскый народъ, ако той сполучи да постигне това обединение. Ако сръбитъ иматъ своенационално честолюбие, то и българетъ иматъ своето. Притенциитъ на сръбитъ надъ Македония сж неоснователни, защото Македония всѣкога е била страна, населена отъ българи и всѣкога е съставлявала неотемлема частъ на Старо-Българското царство, както и странитъ на истокъ отъ Българска Морава. Ний трѣбва да имаме по-голѣми притенции отъ сръбскитъ не само надъ Македония, нъ и надъ тия земи, които се присединихъ на Сърбия слѣдъ Русско-турската война; нъ, ако ний не сме изявлявали тѣзи притенции надъ тѣзи окрѣзи — Пиротскый, Нишкий и Врачанскый, които сж населени отъ българи, и които сръбетъ се стремятъ да посърбияватъ съ крути мѣрки, то е, защото нашето правителство всѣкога се е старало да поддържа добри отношения съ сръбското и да не дава поводъ за раздори. Нъ сръбитъ и до днешенъ день не сж сѣбни, както трѣбва, тѣзи миролюбиви стрѣмления на българитъ, като не ведихъ сж давали поводъ за прѣкъсване на официални сношения съ българското правителство, като ни даже и напади хъ по единъ въроломъ начинъ, когато нашитъ братя въ Румения обяви хъ присѣдиняването си къмъ българското княжество. Сърбия е завиждала на успѣхитъ на България и това се е отразявало и ще се отразява и за въ бждще най-врѣдно на международнитъ ни отношения. Това сжщето става и днесъ. Отъ една страна завистъта, а отъ друга — безисходното положение на сръбскитъ правителства сж били най-честитъ причини за раздори между България и Сърбия. Днешното сръбско правителство на чело съ Владана Георгиевича е едно отъ най-непопулярнитъ правителства на Сърбия и като не може да расчита на народното довѣрие, търси исхода отъ неловкото си положение въ скарванието на Българи съ Сърби.

Раздухванието на умразата, распалванието на страститъ е врѣдително и за сърби и българи. Съ крамолитъ си ний всѣкога ще служиме за полза на общитъ врагове на славянството, отколкото на себе си; всичко това, което се върши днесъ въ Сърбия, както и отговоритъ отъ България, ще се отразихъ най-злѣ на международнитъ ни отношения, които, ако тази обтегнхотъ и необмис-

ленна атака въ Сърбия се продължи по дълго врѣме, ще послужи за скѣсване на дипломатическитъ отношения мѣжду тѣзи двѣ държави. И кой ще се ползува отъ това? Нито Сърбия, нито България, отговаряме ний. Отъ счепкванието ни ще се ползуватъ напѣтъ общи врагове, които ще бждатъ въ вѣсторгъ, ако сполучхъ да постигнхъ цѣльта си. А това ще бжде не минуемо, шомъ сръбитъ си позволятъ да повторхъ дѣйствиата си отъ 1885 год., защото всѣки народъ си има своето национално честолюбие и обида ще е за него, ако той не сѣумѣ да се защити. Сръбитъ ни обидѣхъ и продължаватъ да ни обиждатъ, нъ въ всѣки случай ний не трѣбва да губиме изъ прѣдъ видъ, че трѣбва да бждемъ по скромни и миролюбиви. Ний не сме прѣдизвикали никого и не прѣдизвикваме и ако сме отишли въ нѣкои случай по-далече отъ своята пасивность, то е, защото не сме могли да прѣтърпимъ провокациитъ на прѣдизвикателитъ, върху които ще тежи всичката отговорность за послѣдствията. Ний нѣма да се побоеме, както не се побояхъме и въ 1885 год. и ще докажеме, че ний знаемъ да защищаваме своето, както трѣбва.

МѢСТНИИ.

На панахидата по случай 25 годишнината отъ обѣсванието на многозаслужившия на отечеството апостолъ Василия Левски, както казахъме въ миналия брой, отъ страна на военитъ власти тукъ присѣтствувахъ само нѣколко души офицери на чело съ г-на подполковника Лукова. Отсѣствувахъ полковия командиръ г-нъ Фиковъ, дружиннитъ командири г-да Мариновъ и Попповичъ, завѣдующъ домакинството г-нъ майръ Бояджиевъ и въобще всички онѣзи офицери, които съ присѣтствието си трѣбваше да покажатъ на проститъ смъртни, че тѣ почитатъ памятьта на онѣзи синове, които сж си принесли живата жертва на олтара за отечеството. Ако нѣмаше Левски, Бенковски, Раковски, Баташкитъ, Перущанскитъ и прочие кланета; ако не бѣхъ онѣзи хиляди синове руси и българи, които си положи хъ коститъ за свободата на България, то днесъ г-дата като Фикова, Маринова и проч. не щѣхъ да се ширхъ на широко, на широко, по плѣвенскитъ улици и да продаватъ на топтанъ изъ кахвенетата патриотизмъ. Офицерството у насъ е най-облагодѣтелстваната класа, слѣдователно и тѣзи класа е най-обязаната да почита памятьта на подобни герои — мхченици. Ако обърнахъ внимание на тая случка, правиме го за туй само, защото бѣхъме зрители, когато сжщитъ тѣзи г-да офицери на чело съ г-на Фикова присѣтствувахъ на панахидата за Стамболова. Спорѣдъ понятията на г-да Фикова, Маринова и проч. Стамболовъ, види се, да е заслужилъ повече нѣщо на отечеството отъ колкото апостола Левски. Понятията за дълга бива спорѣдъ хората — каквито сж хората, такива сж и понятията.

Горкиятъ Косто Хинковъ живѣ да го оплачешъ. Гдѣто сѣдне, отъ гдѣто стане, все се оплаква, че г-нъ Стоиловъ, на когото божемъ нашъ Хинковъ билъ политически приятель още отъ 1880 година, билъ го ритналъ, и се билъ обкрѣжилъ само отъ душманитъ си. Подобно едно оплакване сжрпазарския политиканъ е направилъ и прѣдъ г-на Милошева, администратора на в. „Миръ“, когато тоя послѣдния му повескалъ да си заплати абонамента за три години. Като свършилъ дългата си оремияда, бай Косто намѣрилъ за нужно да добави още, че той отказва да заплати абонамента си, защото г-нъ Стоиловъ се забоби-

стойност и значение е това распореджане ний оставаме на читателитъ си сами да си го обяснятъ, нъ за да се види, колко ниско сж паднали сърбитъ, така също да се узнаятъ и сръдствата, съ които си служатъ, за да добиютъ благоволенieto на султана, та да прѣчятъ на българитъ въ Македония подъ покровителството на турскитъ административни власти, ний публикуваме слѣдното съобщение, което сръбското правителство е разгласило чрѣзъ виенскитъ вѣстници:

„Кралъ Александър е наградилъ първия адютантъ на султана, генералъ Саидъ-Паша съ голѣмата лента „Св. Савва“ и церемоний майстера Абдулъ Гезакъ паша съ звѣзда на таковския орденъ“.

Каквото щатъ сърбитъ, нека правятъ, нъ нека знайтъ, че нито въвежданieto на турския езикъ, нито подаряването на ордени ще помогне на сърбитъ, за да посърбятъ Македония.

Телеграмитъ отъ Цариградъ явяватъ, че вслѣдствие постѣпкитъ на българ. Дипломатически агентъ въ Цариградъ относително послѣднитъ събития въ Косовския вилаетъ султана е амнистиралъ всичкитъ свои поданици българъ, арестувани по послѣднитъ прѣтървания на оружие и пр. Така също е дадена заповѣдъ да се уволнятъ всичкитъ каймаками, които сж прѣвишили своята властъ като сж даже и злоупотрѣбили съ нея.

Този актъ отъ благоволенieto на Султана спрямо България се счита въ Цариградъ отъ дипломатическитъ кръгове, като голѣмъ успѣхъ за българското дѣло.

На 5 т. м. българскитъ дипломатически агентъ Г-нъ Марковъ е билъ повиканъ въ Ядлъза, гдѣто му е съобщено, че султана е рѣшилъ да испрати една военна комиссия, съставена отъ Енверъ-паша, комендантъ на Воло, Саадединъ паша, адютантъ на султана и още трима полковници въ Скопие, за да произведатъ едно слѣдствие. За да докаже своитъ сърдечни чувства къмъ княза и България Султана е заповѣдалъ да се освободятъ отъ арестъ всичкитъ му поданици българъ, съ исклучение само на 15 души, които ще бждатъ съдени като виновни, и да се отчислятъ всички каймакани, които сж злоупотрѣбили съ властта си.

Тѣзи рѣшения на Султана, които отговарятъ на българскитъ желания, подкрѣпени отъ великитъ сили, ще установятъ спокойствието въ вилаета и задоволятъ всичкитъ страни. Общото мнѣние настоява щото положението за напредъ на вилаета да бжде консолидирано съ помощта на законни мѣрки.

Напоследъкъ въ Букурещъ е станало едно съглашение между Флевиститъ и Аурелианиститъ за съвмѣстно дѣйствие противъ кабинета на Стурдза. Избранъ е комитетъ, състоящъ отъ 6 души подъ прѣдседателството на Аурелианъ, който ще има за цѣлъ да ръководи енергически борбата противъ кабинета на Стурдза. Вѣстникитъ на тази съединена опозиция, сж открила ожесточена атака на правителственитъ, нъ послѣднитъ се отнасятъ къмъ всичко мълчаливо. Всички считатъ това застрашително за сегашния кабинетъ, който не се ползувалъ съ твърдъ голѣмъ авторитетъ даже и между привърженцитъ си.

Норвегия е повдигнала напоследъкъ въпросъ за свършенното си отцѣпване отъ Швеция. Норвегия е свързана съ Швеция само чрѣзъ общия за двѣтъ страни кралъ. Тя си има свое автономно вътрѣшно управление, нъ вънкашно се прѣдставлява отъ Швеция. За сега има двѣ течения: Швеция сама да си води вънкашната политика, а другото е да се отдѣлятъ и отъ единичната връзка, която съединява Швеция и Норвегия — общия владѣтель.

Ромжнитъ и Добружанци.

Нашитъ читатели твърдѣ често сж сръщали много печални новини за добружанцитъ, за лошитъ и брутални отношения на Ромжискитъ власти спрямо живущитъ въ неж страна българъ. Ние много на често сме съобщавали нѣкои изводи било отъ частни писма, които сме получавали, било извлечение изъ ромжискитъ вѣстници. Нъ слѣднитъ дѣйствия, особено миналата година, на Тулчанския префектъ, нѣкой си Ниницеску, който е станалъ цѣлъ дѣребей въ своитъ административни дѣла, надминахъ всѣка граница на приличие. Всичко, което се чува *българско*, се прѣслѣдва по единъ твърдъ не преличенъ начинъ: училищата църквитъ, въ които учатъ дѣцата си и се молятъ на Бога, този г-нъ Дѣребей—Ниницеску, е почналъ да затваря, иска да поромжичава единъ народъ, когото въ разстояние на 500 години турцитъ не можихъ да направятъ. Българитъ отъ неж страна сж дошли до отчаяние. Миналото лѣто холера въ Букурещъ—Синая да се плачатъ на Краля, той не ги приелъ, ето сега пакъ сж отишли да му

поднесатъ друга молба, въ която искатъ не *присъединения* къмъ България, както нѣкой влашки вѣстници казватъ, а искатъ да имъ се защитатъ правата като на хора, а не като на добитакъ. Прощението, което по долѣ извличае отъ в. „*дрептателъ*“ е едно печално огледало за положението на нашитъ сънародници въ Добружа. Това положение ние свободнитъ трѣбва да го земиме по присърдце, и нашето правителство, както се застъпва за братията македонци, ще направи една длъжност, ако се застъпи и укаже на Ромжиското правителство, че бруталното отнасяние принося въ свободното Княжество не добро съсъдство. Българското общество, почва да се разочарова за хуманнитъ качества на Ромжнитъ къмъ своитъ поданици отъ чужда народност. Ако ли ромжнитъ се отнесатъ индиферентно и къмъ такова едно съсъдско напомнювание; и ние тукъ, да затвориме ромжискитъ училища, да прогониме поповетъ имъ, да идатъ тамъ въ Трансилвания. Най послѣ, ние сме си господари на страната, както сж ромжнитъ, но ако ромжнитъ, както и ние, имаме закони, трѣбва тѣзи закони да се еднакви и за едни и за други. И какво искатъ българитъ отъ Добружа! Искатъ права, свобода; искатъ да се въспитаватъ на езикъ, какъвто искатъ. Ето и прощението на добружанци:

„Кралю!

„Добружанското население, прѣдано на Ваше Величество и на Династията Ви, въ отчаянието си припада къмъ Ваше Величество за спасение.

„Кралю!

„Днесъ ужасъ владѣе въ Добружа. Всички закони, както и нашитъ права сж потъпкани. Въместо тѣхъ разбойничество се е въдворило официално въ тулчанския окръгъ; доказателство сж истязанията въ Потуръ и случившето се въ Сакча.

„Истязавано и исмукано отъ сбирщината на управителя Ниницеска, обкръженъ съ роднини и защитатели, поставени въ служба, населението е достигнало въ положение да напустне земята, гдѣто се е родило; доказателство сж Липованитъ, голѣма частъ отъ които въ близко бжджще ще се изселатъ въ България.

„Ето гдѣ води едно растроено управление.

„Добружа има още нужда отъ подобрѣния, които да оздравятъ развитието ѝ.

„Въ народно отношение, заповѣдайте да се отвори единъ прихитренъ лицей въ Тулча, въ който говоримитъ въ страната езици да се прѣподаватъ задължително.

„Въ икономическо отношение, заповѣдайте да се подобри положението на ония, които се занимаватъ съ рибарство, като се уреди едно общинско управление.

„Кралю!

„Всеобщото желание е, щото законитъ отъ общото отечество—майка, да се въведатъ и въ Добружа. Лишени отъ права, като нѣмаме прѣдставители въ Народното Събрание, които да изказватъ страданията и желанията ни, отправяме молитъ си за това къмъ Ваше Величество.

„Кралю!

„Единъ дълживъ слухъ насърби сърдцата на всички Тулчанци; заинтересуванитъ да поддржатъ Ниницеска проповѣдватъ, че Ниницеску билъ Вашъ Пратеникъ.

„На твърди лоши испити е подложено населението въ Добружа. Дайте ни, Кралю, способно и честно управление, повърнете ни спокойствието, което е въ състояние да ни оздрави развитието по всичкитъ клонове на нашата дѣятелност. Населението отъ Тулчанския окръгъ—безъ разлика на народност—прострѣвно прѣдъстъпнитъ на славия Ви Прѣстолъ, иска острапението на сбирщината, съ управителя Ниницеска, съ роднинитъ му и защитаванитъ отъ него, които сж скакалицитъ на Добружа. И спорѣдъ както въ 1878 година Ваше Величество повдигнахте славното „румжиско трицѣтнo“ знаме въ отечеството на Мирча Великий, повдигнете и днесъ, въ 1898 год., „бѣлото“ знаме, знакътъ на мира и рѣдѣтъ, олжтени къмъ напредъкъ.

„Дай Боже, щото духътъ, който прѣдвожда Румжния, да бди отъ горѣ“.

Чумата въ Персия.

Спорѣдъ доставенитъ въ Върховния Медицински Съвѣтъ свѣдения, чумата се е появила въ Персия и цѣлия Персийскъ заливъ е обявенъ за заразенъ отъ чума. За прѣдпазване на страната ни отъ тоя новъ бичъ на човѣчеството, Медицинския Съвѣтъ въ засѣданието си отъ 30-й Декемврий т. г. е прѣпоръчалъ на правителството прѣдпазителни мѣрки, отъ които ние тукъ прѣпечатваме слѣдующитъ: 1) Да се запрѣти внасянето въ Княжесвото на каквито и да било стоки и прѣдмети, които идатъ направо отъ заразенитъ мѣста; 2) Да се затворятъ всичкитъ *черноморски пристанища* за параходи и кораби, идущи направо отъ заразенитъ отъ чума мѣста, ако тѣ не сж издържали карантина въ нѣкой Турски лазаретъ; 3) За сега *заразени отъ чума мѣста* се считатъ: *Бомбай и въобще цѣлата западна Индия*.

ЖНИЖНИНА.

Българското опълчение въ освободителната Турско-Русска война прѣзъ 1877—78 год. Дѣйствията на 3-я дружина отъ Българското Опълчение.

Въспоминание на подпоручика отъ сжщата дружина *С. И. Кисовъ*, въна 3 лева, София печатница Калчевъ и С-ие.

Ето една книга, която трѣбва да бжде една отъ настолнитъ книги на всѣкой единъ Българинъ. Отъ нея всѣкой единъ—билъ той воененъ или гражданинъ—ще види и изучи дѣйствията на нашитъ братия опълченци—ядката и гордостта на нашата армия. Книга, която указва духътъ, дѣлата, които трѣбва да въодушевяватъ всѣкой единъ родолюбецъ, патриотъ; всѣкой единъ, който милѣе за свободата на татковината си, книга, която дава живъ примѣръ за подражание на всѣкой войникъ. Книгата е написана ясно, гладко, четливо, безъ никаква тенденция и автобиографически фалшъ. Неотказваме, че може би въ нея има пробели, но длъжностъ е на всички останали живи опълченци, да подпълнятъ и исправятъ непълнитѣ за което нѣщо и самия авторъ Кисовъ—ще имъ бжде крайно благодаренъ, понеже то е и за него най горѣщото му желание, та при второто издание на книгата да се даде самата крайна точностъ и вѣрна популярна пълнота на дѣйствието на Българскитъ—опълченци, защитници на Шипка отъ каленитъ по Черна-Гора Сюлейманови ордин, побѣденитъ герои при Стара Загора. Като прѣпоръчваме книгата на всѣкой единъ българинъ, ний не можемъ да не направимъ, едно малко извлѣчение за единъ човѣкъ, когото извѣстни политически банкрути искатъ да искаратъ като епохаленъ патриотъ, като единъ безкоризненъ служител на народнитъ интереси.—Думата е за Ст. Стамболова.

Като говори — автора — за безбожнитъ и експлоататорскитъ дѣйствия на компанията „Коганъ, Грегеръ и Горвицъ“ той казва:

„Чудно е, обаче това, че въ числото на тѣзи пиявици—скубачи се намирахъ по нѣкога и Българи. Но това, за щастие, бѣхъ единични личности.

„Нѣма стадо безъ мърша“ казва Българската пословица и тя се оправдаваше въ случая. Такава една мърша, която само обичаше да се кичи съ названието „патриотъ“, азъ сръщнахъ днесъ на една отъ търновскитъ улици между множеството народъ. Този „патриотъ“ бѣше моя старъ познайникъ С. Стамболовъ.

„—Е, кога веждамъ? се обърнахъ азъ къмъ него, и безъ забикалки, продължихъ: какво търсишъ тукъ? На такъва патриотъ, като тебъ, не му прилича нагайка въ рѣка. Ти, който викаше винаги: „или да умрѣшъ“, сега трѣбаше да имашъ въ рѣцѣтъ си пушка, вмѣсто нагайка, и да бждешъ тамъ, гдѣто сж истинскитъ патриоти.....

„—Сега тамъ е ваша работа, ми отговори патриота Стамболовъ авторитетно. Моята ще бжде послѣ.....

„И дѣйствително „работата на Стамболова се оказа да е била за послѣ. България дълго врѣме ще помни „работата“ на тоя „патриотъ“.

..... И така, патриота, Стамболовъ, въ 1877—78 г., съ нагайка въ рѣка трѣпа населението за да богати себе си и хищницитъ евреи—доставчици, въ свободна България — се прокламираше за отечественъ спасител и прѣстолосъздател — безъ да се взиматъ подъ внимание кхщитѣ му, банкитѣ и прочие на признатата на безкоризненъ патриотъ, отечествоспасител и трагически прѣстолосъздател, мърша.

ТЕАТЪРЪ

На 7 того, отъ страна на гимнастическото дружество „Юнакъ“, учителското дружество „Братия Миладинови“, се даде вечеринка за въ полза на избѣгалитъ отъ турско българъ—македонци, по-слѣдната программа:

- 1) *Гуно*. — „Войнишки хоръ“ изъ оп. „Фаусъ“. — пѣе мжж. хоръ.
- 2) *Сказка*. — Чете Г-нъ Д. Тодоровъ.
- 3) *Бълбини*. — Каватина изъ оп. „Норма“. — пигулки-дуети, акомпаниментъ — пиано.
- 4) *Л. Каравеловъ*. — „Робство“ — пѣе смѣсенъ хоръ.
- 5) *Зангъ*. — „У бой“ — пѣе смѣсенъ хоръ — акомпаниментъ — оркестръ.

II

- 1) *Аура*. — Български Народенъ Химнъ. — Пѣе смѣсенъ хоръ, акомпаниментъ — оркестръ.

- 1) *Мацакъ*. — { 1) „Вечерна песенъ“ — за стру-
ни инструменти — соп. sordini.
2) Pizzicato. polka —
- Д-ръ А. Дворакъ*. — „Муравски дуети“: № № 3-й и 11-й — пѣе дамскъ хоръ — акомпаниментъ пиано.
- 4) * * — Славянски Народни пѣсни: 1-ва Българска, 2-ра Полека и 3-а Чехска. — Баритонъ Соло, акомпаниментъ оркестръ.
- 5) *Ланнеръ*. — „Valse fantasie“. —

III

ТАНЦЪ.

- 1) Хоро
- 2) Валсъ.
- 3) Кадриль
- 4) Подка

Въ вечеринката взематъ участие: мжжеки и смѣсенъ учителски хорове, Г-ца Р. Казаджиева, Г-нъ Фр. Хорачекъ, Г-нъ Гуичевъ и военна оркестра.

Програмата ще се изпълни подъ управлението на Г-да К. Партениевъ и А. Мацакъ. —

Изобицо концерта излъже сполучливъ, разбира се, като се не взиматъ подъ внимание, нѣкои слабо изпълнени части отъ общото, като нечуванието акомпанимента на пияното и други такива дребулии, както и теглението да бждемъ първи на гледъ, макаръ и не по право, и да проявяваме много по вече отъ онова, което съдържаме и можеме. Не можемъ да не спомѣнемъ и за неделикатната постѣпка на Г-на Партениева, който, по всѣка вѣроятностъ е писалъ програмата, и написалъ... ще се изпълни подъ ржководството на Г-да К. Партениевъ и А. Мацакъ.

Нима скромността, вѣнъ отъ български инатъ и надутостъ, не допускатъ да се постави името на А. Мацакъ въ начало, ако не по способностъ, то поне, като къмъ чуждестраенецъ, който отдавна работи помежду насъ и за насъ, дѣйствително, това на гледъ е много проста работа, но единъ истински-въспитанъ човѣкъ, не ще погледне на тая, спорѣдъ насъ, маловажностъ съ българското мигающе око.

Литературно-музикалната вечеринка, която се даде за въ полза на фонда „Василъ Левски“ на 6 того, произведе много добро впечатление. Като се вземе прѣдъ видъ късото врѣме и това, че повечето почти номера, се изпълняваха отъ ученици и ученическия хоръ, ний не можемъ да не похвалимъ учителя по пѣнието въ мѣстното мжжеко класно училище.

ИЗЪ ВѢСТНИЦИТЪ

Въ в. „Родолубецъ“ бр. 74 отъ 27 Януарий и. г. има помѣстено едно твърдѣ умѣстно антрефиле за едно ниско обявление, печатано въ нѣколко броя на в. „Поминѣкъ“. Ний провѣрихме бр. 1-й, 2-й и 3-й отъ м. Януарий и. г. за жалостъ, увѣряваме се, което в. „Родолубецъ“ пише. Това обявление се дава отъ нѣкой си Житомирски въ Варна. Той прѣпоръчва на Българскитѣ съпрузи цѣръ, който да употребяватъ, ако искатъ да нѣматъ дѣла; съ други думи, той ги учи на деморализация. Цѣлото обявление е глупаво и шарлатански написано. Какво се пада на този Житомирски, който, безъ стѣснение иска да убива Българското потомство още въ зародиша му, то е, както и самъ в. „Родолубецъ“ му е опрѣдѣлилъ, работа на тамошното прокурорство. Но че и в. „Поминѣкъ“ много ниско е падналъ, като е приелъ за едно ничтожно възнаграждение да печата подобно обявление, и ний сме съгласни съ в. „Родолубецъ“.

Отъ тукъ пакъ ний ще кажемъ още на Житомирски, че ако той е увѣренъ въ сигурното дѣйствие на своя цѣръ, да го задържи за себе си и го опита въ своето сѣмѣйство. По този начинъ, надѣваме се, да исчезне този сой Житомирски, който иска да сѣе развратъ въ Българското общество. За този пакъ ний му пращаме отъ тукъ само нашето прѣварѣние.

ОБЯВЛЕНИЯ

Важно за Плъвенскитѣ Г-ци и Г-жи

Управлението на Плъвенското женско Доманкинско училище извѣстѣва на Г-цитѣ и Г-житѣ, че почва да възма поржчки за изработване на всѣкакъвъ видъ дамски и дѣтски рокли, блузи, пелерини и др., съ съвършено намалени цѣни. При това извѣстѣва, че е вземено мѣрки за точното и здраво изработване на поржкитѣ и за изработванието имъ въ опрѣдѣлений срокъ.

1—2

Отъ управлението

ТЪРГОВСКИ ТЕФТЕРИ

Въ печатницата на Бр. Ст. Бояджиеви има готови отпечатани и подвързани отъ всичкитѣ видове Търговски тефтери каквито Търговския Законъ изисква.

Продаватъ се съ 10% по ефтеностъ отъ всички други.

ОБЯВЛЕНИЯ ОТЪ СЪДЕБНИТЪ ПРИСТАВИ

№ 1198

Извѣстѣвамъ, че 31 день слѣдъ послѣдното двукратно обнародване настоящето въ „мѣстния вѣстникъ“ ще се продава на публиченъ трѣгъ въ канцеларията ми въ гр. Плъвенъ слѣдующите недвижими имоти гревешкото землище.

1) Нива гревешкото землище мѣстността „Тръстара“ 10 декара 1 ара при сжседи Хр. Ив. Петровски Цѣвтанъ Миковъ и Константинъ Русеновъ оценена за 51 левъ

2) Нива същото землище мѣстността „Равнището“

10 декара 1 ара при сжседи Вѣлю Цѣвтовъ, Петко Цѣвтовъ и Доянка Николица оценена 51 левъ.

3) Нива същото землище мѣстността „Нежовица“ 6 декара 7 ара при сжседи Ахмедъ Докъ Иселиолу. Татаръ Ахмедъ и Цѣтъ оцѣнена 51 левъ

4) Нива същото землище мѣстността „Равнище“ 5 декара 5 ара при сжседи Косто Цѣвтовъ, Стоянъ Атанасовъ, Петранъ Ивановъ оцѣнка за 27 лева 50 ст.

5) Нива същото землище мѣстността „селището“ 3 декара 6 ара при сжседи Христо Ивановъ Петровски, Петръ Петковъ и Пелишатеки нѣтъ оцѣнена 18 лева

6) Нива същото землище мѣстността „Вехтите лозя“ 3 декара 1 ара при сжседи: Маринъ Ив. Кушовъ, Горанъ Цѣвтовъ и Колю Стояновъ оцѣнка за 16 лева.

7) Ливада гревешкото землище мѣстността „Голи Орманъ“ 2 декара 7 ара при сжседи: Стоянъ Атанасовъ Косто Цѣвтовъ оцѣнка 22 лева.

8) Лозе същото землище мѣстността „Равнище“ 5 декара 3 ара при сжседи: Василь Кирковъ, Димитъръ Цѣвтовъ, нѣтъ и слогъ оцѣнта 50 лева.

9) Къща въ с. Гривица въ дворятъ единъ кошъ за храна, съдворно мѣсто 6 декара при сжседи Парашкева Мотевъ Тодоръ Мотевъ Цѣвтанъ Ликовъ и бара оцѣнка 100 лева.

Надаванетоъ ще почне отъ първоначална цѣна. Имота е собственъ на Христо Мотевъ отъ с. Гривица, не заложенъ продава се за удовлетворение искътъ на Тодоръ Христовъ С-е Спасовъ отъ гр. Плъвенъ за искъ 370 лева и други разноси по изпълнителния листъ № 4246 отъ Плъв. Окол. Мир. Сждия. —

гр. Плъвенъ 13 Февруарий 1898 год. 1—2

П. С. Приставъ: П. Д. Вълковъ

№ 1197

Извѣстѣвамъ, че 31 день слѣдъ послѣдното двукратно обнародване настоящето въ „мѣстния вѣстникъ“ ще продавамъ на публиченъ трѣгъ въ канцеларията ми въ гр. Плъвенъ слѣдующитѣ недвижими имоти въ гревешкото землище.

1) Нива гревешкото землище мѣстността „равнище“ 11 декара 6 ара при сжседи: Иванъ Бочовъ, Христо Илиевъ и Станка Василица оцѣнка 58 лева 2) Нива същото землище мѣстността „срѣдно бранище“ 8 декара 1 ара при сжседи: Ив. Банчевъ, Иванъ Докинъ и Косто Цѣвтовъ оцѣнка за 41 левъ. 3) Нива същото землище мѣстността „срѣдни връхъ“ 7 декара при сжседи: Руси Тоневъ Ив. Банчевъ и Банко Илиевъ оцѣнка за 35 лева 4) Нива същото землище мѣстността „равнището“ 5 декара 5 ара при сжседи: Банко Илиевъ Иванъ Банчовъ и Цѣтъ оцѣнка 27 лев. 50 стот. 5) Нива същото землище мѣстността „срѣдни връхъ“ 5 декара 2 ара при сжседи: Петранъ Кировъ Рада Русеница и Банко Илиевъ оцѣнка 26 лева.

Надаванетоъ ще почне отъ първоначална цѣна. Имота е собственъ на Илия Хр. Банчовъ отъ с. Гривица, не заложенъ продава се за удовлетворение искътъ на Тодоръ Христовъ С-е Спасовъ отъ гр. Плъвенъ за искъ 267 лева 50 стот. и др. разноси по изпълнителния листъ 4240 отъ Плъв. Окол. Мир. Сждия гр. Плъвенъ 13 Февруарий 1898 г. 1—2

П. С. Приставъ: П. Д. Вълковъ.

№ 1506

Извѣстѣвамъ, че 31 день слѣдъ послѣдното двукратно обнародване настоящето въ „мѣстния вѣстникъ“ ще се продава на публиченъ трѣгъ въ канцеларията ми въ гр. Плъвенъ слѣдующия недвижимъ имотъ въ Брашлянското землище.

1) Едно лозе отъ около 1 1/2 декаръ въ мѣстността „Равнището“ оцѣнено за 12 лева.

Надаванетоъ ще почне отъ първоначалната цѣна. Имота е собственъ на Василия Кулева настоящица на малолетните наслѣдници на покойния Велко Гечовъ отъ с. Брашляница не е заложенъ никому. Продава се за удовлетворение искътъ на Иванъ Неновъ отъ с. Брашляница отъ 120 лева по изпълнителния листъ № 690 отъ Плъвен. Окол. Мир. Сждия. —

гр. Плъвенъ 12 Февруарий 1898 год.

Дѣло № 815 97 год. 1—2

П. Сжд. Приставъ: П. Д. Вълковъ.

№ 1196

Извѣстѣвамъ, че 31 день слѣдъ послѣдното двукратно обнародване настоящето въ „мѣстния вѣстникъ“ ще се продава на публиченъ трѣгъ въ канцеларията ми въ гр. Плъвенъ слѣдующия недвижимъ имотъ находящъ се въ Гревешкото землище.

1) Лозе отъ 4 декара и 3 ара мѣстността „Вехтите лозя“ оценено 43 лева. 2) Нива 10 декара 7 ара мѣстността „равнище“ оцѣнена 51 левъ. 3) Нива 10 декара 1 ара мѣстността „Голия орманъ“ оцѣнена 53 л. 50 ст. 4) Нива 7 декара 9 ара мѣстността „срѣдно бранище“ оцѣнена 39 лева

Надаванетоъ ще почне отъ първоначална цѣна. Имотъ е собственъ на Юрданъ П. Данинъ отъ с. Гривица не заложенъ, продава се за удовлетворение искътъ на Тодоръ Христовъ С-е Спасовъ отъ гр. Плъвенъ отъ 110 лева лихвата и разносите по изпълнителния листъ № 6093 отъ Плъв. Окол. Мир. Сждия. гр. Плъвенъ 12 Февруарий 1898 год. 1—2

П. Сжд. Приставъ: П. Д. Вълковъ.

№ 1195

Извѣстѣвамъ, че 31 день слѣдъ послѣдното двукратно обнародване настоящето въ „мѣстния вѣстникъ“ ще се продава на публиченъ трѣгъ въ канцеларията ми въ гр. Плъвенъ слѣдующия недвижимъ имотъ находящъ се въ Гревешкото землище.

1) Нива отъ 8 декара мѣстността „Голѣми Орманъ“ оцѣнена 40 лева.

2) Ливада отъ 6 декара 4 ара мѣстността „срѣдно бранище“ оценена 45 лева.

3) Нива отъ 7 декара и 3 ара мѣстността „равнището“ оцѣнена за 36 л. 50 ст.

Надаванетоъ ще почне отъ първоначалната цѣна.

Печатница на Бр. Ст. Бояджиеви—Плъвенъ

Имотъ е собственъ на Христо Ив. Динчовъ отъ с. Гривица не заложенъ, продава се за удовлетворение искътъ на Тодоръ Христовъ С-е Спасовъ отъ гр. Плъвенъ отъ 122 лева лихвата и разносите по изпълнителния листъ № 6033 отъ Плъвен. Окол. Мир. Сждия. гр. Плъвенъ 12 Февруарий 1898 год.

П. Сжд. Приставъ: П. Д. Вълковъ 1—2

№ 910

Извѣстѣвамъ, че слѣдъ 31 день отъ послѣдното двукратно обнародване настоящето въ „мѣстния вѣстникъ“ ще продавамъ по втора продажба слѣдующитѣ недвижими имоти лѣжащи въ землището на с. Староселци, именно:

1) Нива „Мон. Върхъ“, 16 декара оцѣнена, произволно.

2) Нива „Мон. Върхъ“, 128 декара, оцѣнена произволно.

3) Нива „Лозята“, 59 дек., оцѣн. произволно.

4) Бостанъ „Съхърча“, 5 дек., оцѣн. произволно.

5) Къща въ селото, отъ простъ дървенъ материалъ, покрита съ прѣстъ, обемъ 10 по 5 по 2 кв. м., съ дворъ 20 декара, оцѣнена произволно.

Продаваемитѣ имоти сж собственни на Цѣвтанъ Цѣвтовъ, отъ с. Староселци, продаватъ се по искътъ на Цѣвко Герговъ, отъ сжщ. село, състоящъ отъ 442 л. 10 ст., лихви други разноси по изпълнителния листъ № 277 отъ 25 Януарий 1896 год. на втори Плъвен. Мир. Сждия.

Разглеждане книгата и надаванетоъ може да става всѣки присѣственъ день и частъ въ канцеларията ми. гр. Плъвенъ, 3 Февруарий 1898 год. 2—2

пом. сжд. приставъ: М. П. Марчевъ.

№ 911

Извѣстѣвамъ, че слѣдъ 31 дѣнь отъ послѣдното двукратно публикуване настоящето въ „мѣстния вѣстникъ“ ще продавамъ на 1-а публична продажба слѣдующия недвижимъ имотъ находящи се въ землището на село Крушовица именно:

1) Нива, Крушовско землище мѣстността „Лѣката“ 4 декара 5 ара оцѣнена за 22 лева.

2) Къща въ Крушовица, махлата „Каравълковска улица“ покрита съ кочани, съ 1 1/2 декаръ дворно мѣсто, оцѣнена 55 лева.

Тѣзи имоти сж собственни на Савчо Илиевъ ж. отъ село Крушовица, продаватъ се по искътъ на Христо Палушковъ отъ сжщото село, съгласно изпълнител. листъ № 2946 отъ 10 Ноември 1897 год. издадено отъ Плъв. Окол. Мир. Сждия на сума 77 лева, лихви и др. разноси.

Разглеждането на книгата и надаванетоъ може да става всѣки присѣственъ день и частъ въ канцеларията ми.

гр. Плъвенъ, 3 Февруарий 1898 г.

Пом. Сжд. Приставъ: М. П. Марчевъ 2—2

№ 909

Извѣстѣвамъ, че слѣдъ 31 день отъ послѣдното двукратно обнародване настоящето въ „мѣстния вѣстникъ“ ще продавамъ на 1-а продажба слѣдующитѣ недвижими имоти лѣжащи въ землището на с. Капаламуница.

1) Нива мѣстността „Кръстѣта“ 10-3 декара оцѣнена 82 лева;

2) Нива, мѣстността „Башъ колиба“ 9-4 декара оцѣнена 75 лева;

3) Нива, мѣстността „Голѣми сенокосъ“ 5-3 декара оцѣнена 43 лева;

4) Нива, мѣстността „Подъ Канджова осоя“ 1-3 декаръ оцѣнено 10 лева.

Продаваемитѣ имоти сж собственни на Спасъ Митовъ, отъ с. Капаламуница продаватъ се по искътъ на Симонъ Кировъ отъ сжщото село, състоящъ отъ 341 левъ, лихви у др. разноси, по изпълнит. листъ № 2246 отъ 26 Априлий 1897 год. на Плъв. Окол. Мир. Сждия.

Разглеждането на книгата и надаванетоъ може да става всѣки присѣственъ день и частъ въ канцеларията ми.

г. Плъвенъ, 3 Февруарий 1898 год.

Пом. Сжд. Приставъ: М. П. Марчевъ 2—2

№ 1069

Извѣстѣвамъ, че слѣдъ 31 день отъ послѣдното двукратно обнародване настоящето въ „мѣстния вѣстникъ“ ще продавамъ по 1-а продажба слѣдующитѣ недвижими имоти лѣжащи въ землището на село Марашки Тръстеникъ именно:

1) Нива Тръстенишкото землище, мѣстността „Савчова локва“ 15 декара 1 ара оцѣнена 60 лева.

2) Нива, сжщото землище, мѣстността „Стари нѣтъ“ 13 декара 1 ара оцѣнена 52 лева.

3) Нива, сжщото землище, мѣстността „Славчова локва“ 10 декара 2 ара оцѣнена 40 лева.

4) Нива, сжщото землище, мѣстността „Кривия нѣтъ“ 7 декара 2 ара оцѣнена 35 лева.

5) Нива, сжщото землище, мѣстността „Подъ Щърбовъ гиранъ“ 8 декара 5 ара оцѣнена 40 лева.

6) Нива, сжщото землище, мѣстността „Воденчарски нѣтъ“ 8 декара оцѣнена 35 лева.

7) Оринца сжщото землище, мѣстността „Селишки Валогъ“ 12 декара 9 ара оцѣнена 36 лева.

Продаваемитѣ имоти сж собственни на Петръ Петковъ и Петко Цѣвтановъ ж. отъ с. Марашки Тръстеникъ, продаватъ се въ полза на Стояновъ, Върбенковъ ж. отъ гр. Плъвенъ състоящъ отъ 275 лева лихви и др. по изпълнителния листъ № 4446 издаденъ отъ Плъв. Окол. Мир. Сждия прѣвъ 1897 год.

Разглеждането на книгата и надаванетоъ може да става всѣки присѣственъ день и частъ въ канцеларията ми.

г. Плъвенъ, 5 Февруарий 1898 год.

Пом. Сжд. Приставъ: М. П. Марчевъ 2—2